

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๒/๒๕๖๕

วันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นางสาวเมย์ริสสรุฐิ ไตรวิทยาคุณ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินการเพื่อป้องกันเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เพาะพันธุ์สุนัขจำนวนมากเพื่อจำหน่ายในบ้านพักอาศัยที่ตั้งอยู่ในชุมชนถูกร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนจากการประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ก่อให้เกิดเสียงดัง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ นบ ๕๒๑๐๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้หยุดดำเนินการทันทีเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ กรมอนามัยรับเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๒๘ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๒๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหนังสือชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ แต่จัดส่งข้อมูลพร้อมเอกสารหลักฐานให้ฝ่ายเลขานุการทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๒๙ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย แจ้งให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๗/๕๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวศิริพร พูลทอง ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุม

ผู้อุทธรณ์เลี้ยงสุนัขหลายตัวภายในบ้านพักอาศัยเลขที่ ๓๓๗/๒๘๔ หมู่บ้านร่มโพธิ์ ซอย ๑๑ ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี โดยเจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางบัวทองได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ผู้อุทธรณ์เลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขเพื่อจำหน่ายถือเป็นกิจการที่เป็น

อันตราย...

อันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการประกอบกิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๖ และข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีคำสั่งให้ผูุ้ทธรณ์หยุดดำเนินกิจการทันทีเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ

ผูุ้ทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) หลังจากได้รับคำสั่งผูุ้ทธรณ์รับทราบข้อกล่าวหาและได้นำสุนัขที่ส่งเสียงดังออกจากบ้านไปเป็นจำนวนมาก และในระหว่างนั้นบ้านร้างข้างเคียงมีผู้รับเหมาก่อสร้างเข้ามาซ่อมแซมบ้าน ทำให้สุนัขที่เหลือของผูุ้ทธรณ์เห่าส่งเสียงดังเพราะตกใจทำให้ผู้ร้องเรียนเร่งรัดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ที่ผ่านมาผูุ้ทธรณ์ไม่ได้ยินจนใจ นอกจากการลดจำนวนสุนัขแล้วยังได้ยื่นกู้ธนาคารเพื่อปรับปรุงบ้านให้มีลักษณะเป็นห้องเก็บเสียง ซึ่งต้องใช้เวลาดำเนินการ และหลังจากนี้ผูุ้ทธรณ์จะดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ จากการที่ผู้ร้องเรียนได้ให้ทางเลือกกับผูุ้ทธรณ์ คือ (๑) ย้ายออกจากบ้าน (๒) อยู่ต่อได้ แต่ต้องไม่มีการเลี้ยงสุนัขเพื่อการค้า ซึ่งไม่เป็นธรรมกับผูุ้ทธรณ์เนื่องจากไม่มีผู้ใดแนะนำในการต้องยื่นคำขอ อนุญาตให้ถูกต้อง ๒) ผูุ้ทธรณ์ได้ดำเนินการไปแล้ว ดังนี้ (๑) แจกจ่าย - ย้ายสุนัขที่สร้างปัญหาเสียงดังออกไป (๒) ยื่นกู้ธนาคารเพื่อปรับปรุงแก้ไขบ้าน ทำห้องเก็บเสียง (๓) ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการให้ถูกต้อง และหลังจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้ใบเตือนช่วงกลางเดือนตุลาคม ช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน บ้านเลขที่ ๓๓๓/๒๘๓ ได้ซ่อมแซมบ้านเกิดเสียงดัง ทำให้สุนัขที่เหลือในบ้านเห่าด้วยความตกใจ มีกลุ่มบุคคลมากลั่นแกล้ง โดยการปัสสาวะที่บริเวณหน้าบ้านของผูุ้ทธรณ์เพื่อโยนความผิดเรื่องกลั่น และกลั่นอุจจาระแมวในบ้านร้าง ไม่เกี่ยวข้องกับผูุ้ทธรณ์กลับโยนความผิดมาที่บ้านของผูุ้ทธรณ์ โดยมีหลักฐานเป็นภาพถ่ายวิดีโอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผูุ้ทธรณ์ สรุปความว่า ๑) เทศบาลเมืองบางบัวทองได้รับเรื่องร้องเรียนเป็นหนังสือจากประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับผลกระทบเรื่องกลั่นเหม็นจากการเลี้ยงสุนัข ๒) วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขพร้อมผู้นำชุมชนลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง จากการตรวจสอบพบว่า (๑) มีการใช้บ้านพักอาศัย เพาะพันธุ์สุนัข พันธุ์ปอมเปอเรเรียน จำนวน ๓๐ - ๔๐ ตัว เพื่อจำหน่าย (๒) ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (๓) มีกลิ่นมูลสัตว์เสียงเห่าของสุนัข ก่อให้เกิดเหตุรำคาญมีผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ๓) จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผูุ้ทธรณ์มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงจึงมีคำสั่งให้ผูุ้ทธรณ์หยุดดำเนินกิจการทันที โดยอาศัยอำนาจตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๔) ผูุ้ทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ๕) ตั้งแต่เกิดเหตุจนถึงปัจจุบันผูุ้ทธรณ์ไม่เคยยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ ๖) การที่ผูุ้ทธรณ์อ้างว่า เสียงเห่าของสุนัขเกิดจากบ้านข้างเคียงมีการก่อสร้างปรับปรุงนั้นขณะตรวจสอบยังไม่มีมีการปรับปรุงบ้านข้างเคียงแต่อย่างใด ๗) การที่ผูุ้ทธรณ์อ้างว่า กลิ่นเหม็นบริเวณหน้าบ้านเกิดจากกลั่นอุจจาระแมวเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่มีหลักฐาน ๘) ผูุ้ทธรณ์นำสภาพความเป็นอยู่ รวมถึงความคิดเห็นของตนเองมาเป็นเหตุผลที่ต้องกระทำความผิด โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่นหรือกติกาของชุมชนและกฎหมายที่กำหนดไว้ ๙) การกระทำของผูุ้ทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่สุขภาพอนามัยของประชาชนภายในชุมชนเป็นวงกว้าง หากปล่อยปละละเลยไม่ดำเนินการ เจ้าหน้าที่อาจตกเป็นผู้กระทำความผิดเสียเอง

ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ พบว่า บ้านเลขที่ ๓๓๓/๒๘๔ หมู่บ้านร่มโพธิ์ ซอย ๑๑ บางกรวย-ไทรน้อย บางรักพัฒนา บางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ลักษณะเป็นทาวน์โฮม ๒ ชั้น มีพื้นที่ประมาณ ๔๐ ตารางวา บริเวณโดยรอบเป็นบ้านพักอาศัยประมาณ

๔๐ หลังคาเรือน บ้านของผูุ้ทธธณ์อยู่ทางทิศเหนือของบ้านผู้ร้องเรียนซึ่งมีระยะห่างตั้งแต่ ๓ - ๕๐ เมตร จำนวน ๖ หลังคาเรือน และมีผู้ร้องเรียนที่อาศัยอยู่ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกซึ่งมีระยะห่างประมาณ ๑ - ๑๐ เมตร จำนวน ๔ หลังคาเรือน จากการสอบถามผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยรอบสถานที่เกิดเหตุ ผู้ร้องเรียนให้ข้อมูลว่า ผูุ้ทธธณ์ประกอบกิจการเพาะพันธุ์สุนัขสร้างความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังของสุนัข เนื่องจากมีจำนวนมากขณะนำสุนัขออกจากบริเวณภายในบ้าน และเรื่องกลิ่นเหม็นปัสสาวะของสุนัข และจากการนำฝารองปัสสาวะสุนัขออกมาทำความสะอาดบริเวณหน้าบ้าน ทำให้ในขณะที่มีลมพัดเข้าบ้าน ผู้ร้องเรียนได้รับกลิ่นเหม็นดังกล่าว ลักษณะของกลิ่นเกิดจากผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและกลิ่นสารเคมีที่ใช้สำหรับดับกลิ่น ทำให้ผู้ร้องเรียนมีอาการมึนเวียนศีรษะ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบพบว่า ผูุ้ทธธณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ประเภทสุนัขในลักษณะที่เป็นการค้ามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการ ซึ่งผูุ้ทธธณ์ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๖๔ ว่าต้องมีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผูุ้ทธธณ์จึงปรับปรุงแก้ไขปัญหาคือ เรื่องเสียงดังรบกวนได้จำหน่ายสุนัขออกจากบ้าน ทำห้องเก็บเสียงภายในบ้าน ยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการให้ถูกต้อง คณะผู้ตรวจสอบเห็นว่า ผูุ้ทธธณ์มีสุนัขพันธุ์ปอมเมอเรเนียนไว้ในครอบครองจำนวน ๓๐ ตัว โดยผูุ้ทธธณ์เป็นผู้เพาะพันธุ์สุนัขเอง เมื่อสุนัขมีอายุ ๒ - ๓ เดือน จะเสนอจำหน่ายทางออนไลน์ ถือว่าเป็นการดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ในลักษณะที่เป็นการค้า

คณะกรรมการพิจารณาผูุ้ทธธณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ทธธณ์เลี้ยงสุนัขจำนวนหลายตัวและเพาะพันธุ์สุนัขเพื่อจำหน่ายที่บ้านเลขที่ ๓๓๗/๒๘๔ หมู่บ้านร่มโพธิ์ ซอย ๑๑ ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ลักษณะเป็นบ้านทาวนโฮมสองชั้น พื้นที่ประมาณ ๔๐ ตารางวา ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีผู้พักอาศัยใกล้เคียงหลายหลังคาเรือน ต่อมาเมื่อผู้ร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับความเดือดร้อนจากเสียงสุนัขเห่า และกลิ่นเหม็นจากกลิ่นน้ำยาที่ใช้ทำความสะอาดฝารองกรงสุนัข เจ้าพนักงานท้องถิ่นลงพื้นที่ตรวจสอบตามเหตุร้องเรียนพบว่า ผูุ้ทธธณ์เพาะพันธุ์สุนัขในบ้านหลังดังกล่าวเพื่อจำหน่ายจริง ถือเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ในลักษณะที่เป็นการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๖ และข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และการประกอบกิจการของผูุ้ทธธณ์ยังก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญรบกวนผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ผูุ้ทธธณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งมีประเด็นโต้แย้งว่า หลังจากที่ได้รับทราบคำสั่ง ผูุ้ทธธณ์ได้นำสุนัขที่เห่าส่งเสียงดังออกจากบ้านเป็นจำนวนมาก แต่ในระหว่างนั้นบ้านข้างเคียงมีผู้รับเหมาก่อสร้างเข้ามาซ่อมแซมบ้านเกิดเสียงดังทำให้สุนัขที่เหลือเห่าส่งเสียงดัง ผู้ร้องเรียนได้เร่งรัดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ที่ผ่านมาผูุ้ทธธณ์ได้ลดจำนวนสุนัขลง กู้เงินธนาคารเพื่อปรับปรุงบ้านให้เป็นห้องเก็บเสียง แต่ต้องใช้เวลาดำเนินการ และหลังจากนั้นจะทำการยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการต่อไป หลังจากได้รับคำสั่งเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ บ้านข้างเคียงได้ทำการซ่อมแซมบ้านจนเกิดเสียงดังทำให้สุนัขที่เหลืออยู่เห่าด้วยความตกใจ อีกทั้งมีกลุ่มบุคคลมากลั่นแกล้งโดยการปัสสาวะที่บริเวณหน้าบ้านของผูุ้ทธธณ์ ส่วนกลิ่นอุจจาระแมวในบ้านร้างไม่เกี่ยวข้องกับผูุ้ทธธณ์ ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผูุ้ทธธณ์ประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขในลักษณะที่เป็นการค้า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยไม่มีใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ ผูุ้ทธธณ์มีสุนัขพันธุ์ปอมเปอเรเนียนในครอบครองจำนวน ๓๐ ตัว โดยเพาะพันธุ์เอง และเมื่อลูกสุนัขมีอายุ ๒ - ๓ เดือน จะเสนอจำหน่ายทางออนไลน์ จากการสอบถามผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงให้ข้อมูลว่า ผูุ้ทธธณ์ประกอบกิจการเพาะพันธุ์สุนัข สร้างความเดือดร้อนเรื่องเสียงเห่าของสุนัขและกลิ่นเหม็นจากการนำฝารองปัสสาวะ

ของสุนัข...

ของสุนัขออกมาทำความสะอาดบริเวณหน้าบ้าน ทำให้ลมพัดกลืนเข้าบ้านผู้ร้องเรียน ซึ่งลักษณะกลิ่นเกิดจากผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและกลิ่นสารเคมีที่ใช้สำหรับดับกลิ่น ทำให้มีอาการผื่นเวียนศีรษะ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

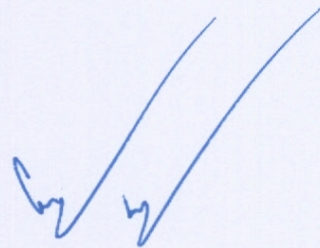
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการ หรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ข้อบัญญัติท้องถิ่นใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการ ที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น กฎกระทรวง ควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินกิจการไว้ว่า “ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบ จนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ ต้องประสบเหตุนั้น...” เทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดไว้ว่า “ข้อ ๖ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้อง มีการควบคุมในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทอง... ๖.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด... ข้อ ๑๘ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อที่ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น...” จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยง และเพาะพันธุ์สุนัข โดยดำเนินการในลักษณะที่เป็นการค้า จึงต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ก่อนประกอบกิจการได้ ตามข้อ ๑๘ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งการประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขของผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น และเสียงดังรบกวน ทำให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน จึงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๑ และเทศบัญญัติ เทศบาลเมืองบางบัวทอง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๑ จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นบ ๕๒๑๐๕/๒๘๔๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ให้หยุดดำเนินกิจการ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นางกาญจนา เจริญนนทสิทธิ์ ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา ข้อเสนอแนะการใช้ดุลพินิจ และได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ถือได้ว่ามีรูปแบบคำสั่งถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขเพื่อการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และการประกอบกิจการดังกล่าวก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินกิจการทันที จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นบ ๕๒๑๐๕/๒๘๔๗ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔

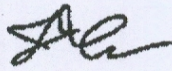
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

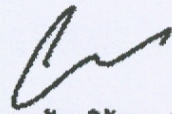
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

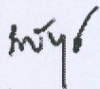
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

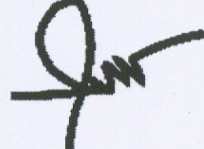
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

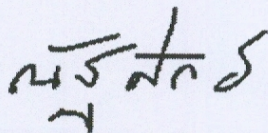
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

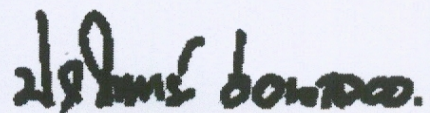
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

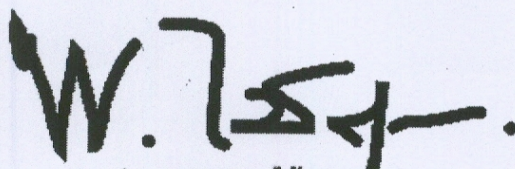
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

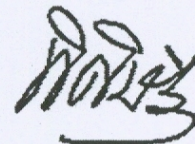
(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

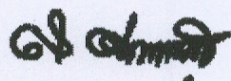
(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ